

ВІЙНА

Переломний момент: російський наступ і невизначеність підтримки США загрожують майбутньому України

8 години тому

Стів Гатгерман

Україну чекає третя зима у війні. Сили оборони країни вже двічі проходили випробування сирістю і холодом на лінії зіткнення. А населення – тривалі відключення світла, а то і тепла, внаслідок російських ударів по енергетичній інфраструктурі. Що цього разу? Чому експерти прогнозують найважчу для України воєнну зиму. Аналіз від Радіо Свобода про це.

Наближається зима, російські війська наступають, а майбутнє підтримки з боку найпотужнішого прихильника Києва є невизначеним, оскільки Сполучені Штати наближаються до президентських виборів, які відбудуться менш ніж за місяць.

Україна бореться за своє виживання та суверенітет, а тому кожен день, тиждень чи місяць може стати вирішальним для долі країни.

Але комплекс факторів призводить до того, що зараз може настати переломний момент. Україна стикається з тиском на кількох фронтах – не в останню чергу на фактичній лінії фронту, яка перетинає країну з північного сходу на південь. Російські війська просуваються вперед на Донбасі, де минулого тижня вони зайняли стратегічне місто Вугледар.

З наближенням зими безперервні російські атаки суттєво знизили потужності з виробництва електроенергії в Україні, створюючи передумови для енергетичної кризи.

Цього тижня навіть погода на іншому кінці світу, здавалося, працювала проти Києва: президент США **Джо Байден** скасував поїздку до Німеччини через ураган у Флориді, що призвело до скасування зустрічі у форматі Рамштайн.

ФОТОГАЛЕРЕЯ:

Ураган «Мілтон» у США забирає життя, нищить будинки та інфраструктуру (фото)

12 жовтня на вищому рівні у Рамштайні мали зустрітися західні постачальники озброєнь для України, а також президент України **Володимир Зеленський**.

Зустріч мала стати потужним виявом підтримки, однак її перенесли, а нову дату засідання **Української оборонної контактної групи** не призначили. Це мала бути першою в історії зустріччю на рівні глав держав у цьому форматі. Ймовірно, це була б остання зустріч Байдена і Зеленського віч-на-віч перед виборами у США 5 листопада, результат яких може мати значний вплив на перебіг війни.

Ця зустріч також стала б для Зеленського шансом представити західним країнам свій «план перемоги» у війні. Під час візиту до США минулого місяця він представив цей план Байдену, а також кандидатам-суперникам, колишньому президенту-республіканцю **Дональду Трампу** і віцепрезидентці **Камалі Гарріс**.

Реакція не виправдала очікувань, і Зеленський повернувся додому без однієї з головних речей, яких домагався Київ: дозволу на використання ракет, наданих США, для завдання ударів по військових цілях у глибині Росії.

День виборів

Жорстка боротьба за Білий дім додає невизначеності щодо шансів отримати цей дозвіл, а також щодо поставок американської зброї та політики США щодо війни загалом. Перемога Гарріс, ймовірно, забезпечить спадкоємність, але неясно, чи зможе вона просунути далі або швидше у підтримці України. Трамп неодноразово заявляв, що закінчить війну дуже швидко, що викликає занепокоєння в Україні, що Київ може бути змушений піти на значні поступки.

На полі бою тим часом успіхи Росії дісталися величезною ціною життів її солдатів і військової техніки, і аналітики відзначають, що обидві країни мають труднощі з тим, щоб відправити більше солдатів на фронт.

Щодо ж України, то окрім несподіваного прориву кордону вглиб Курської області Росії, Київ має небагато власних здобутків відтоді, як у 2022 році повернув під свій контроль значні території на сході та півдні.

Ці факти будують невтішну картину для України та її прихильників за кордоном, вказуючи на те, що мета Києва, а саме – відвоювати всю свою територію у загарбника, який окупував приблизно п'яту частину країни, є недосяжною за нинішніх обставин.

Цей розрахунок посилює тиск на Зеленського, щоб він на певний час відклав мету відновити територіальну цілісність і розглянув можливість пошуку домовленостей, які б зупинили бойові дії й забезпечили гарантії безпеки з боку Заходу, але залишили б шматки країни в руках Росії – не формально, а фізично.

Риторика про таку зміну цілей ми чуємо і від відомих діячів, які є одними з найактивніших захисників Києва.

«Фінляндія вела хоробру війну проти Радянського Союзу в 39-му році. Вони змусили Червону армію зазнати набагато більших витрати, ніж очікувалося, – сказав **Єнс Столтенберг**, нині вже генеральний секретар НАТО, в інтерв'ю *Financial Times*, – війна закінчилася тим, що вони поступилися 10 відсотками [своїєї] території. Але вони здобули безпечний кордон».